

Gildehal

På Græstedgård
Onsdag den 12 november 2014 kl. 18.45
Vandrehal fra kl. **18.30**

Pris 50 kr. ekskl. Drikkevarer

Tilmelding senest 7. nov. til

Lissi 47 17 90 44 I.soerensen@cdnet.dk

Efter gildehal og en let anretning ser vi filmen

KNU
November

DEN
2014

Sct. Georgs Gildet i Ølstykke
37. Årgang
Nr. 374

Fødselsdage i november

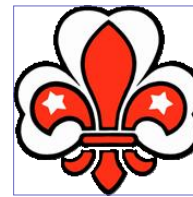
Kaj Normann Andersen	10. November
Anne-Grete Langgaard	22. November
Annie Andersen	22. November
Ove Sjøtofte	29. November

Redaktionen ønsker tillykke

Tak til gildet for den fine blomsterdekoration Mogens modtog under sin hospitalsindlæggelse.

Med gildehilsen Annie og Mogens

Arressø Distrikt Distriktsgildehal

*Fredag den 7. november kl. 19.30. Der er vandrehal fra kl. 19
I*

Dragehytten, Frydenborgvej 25, Hillerød

Overhold venligst deadline

Hjemmesiden: www.oelstykkegildet.dk

OBS.

Redaktionen skal have indlæg senest d. 20. november 2014 kl. 18:00
Meget gerne på diskette eller via E-mail

Christian Petersen	Lene Jørgensen	Povl-Erik Høxbroe
Sønderparken 22	Strandbakken 39	Engvej 28
3550 Slangerup	3600 Frederikssund	3650 Ølstykke
cfp@privat.tele.dk	lene-j@email.dk	ape@hoxbroe.com
47 33 58 96	51 96 30 99	47 17 70 32

I sommer var 35 gildebrødre fra Hillerød på Færøerne. Til denne distriktsgildehal vil det kulturelle indslag være fremvisning af billeder fra turen.

Kom og vær med til en hyggelig aften i gode venners lag.

Pris: 100 kr. ekskl. drikkevarer.

Tilmelding: Gruppevis med navn til Ina Funding:
Ina.funding@skansevej.dk /mobil 3025 5542 senest den 30. oktober.

Lidt om Lindegaarden - Kalundborg museum.

Det var hyggeligt at læse Alice og Povl Eriks beretning om Gilde-weekenden til Kalundborg og alle jeres oplevelser der. Desværre kunne Poul og jeg ikke deltage, da vi altid den sidste lørdag i august har det årlige "Raae-træf" med Pouls brors familie, i deres sommerhus nord for Kalundborg.

Det jeg vil fortælle lidt om, er selve "Lindegaarden" og vores tilknytning til den.

Den har haft sit navn siden midten af 1600 tallet, og der er mange gætterier om hvorfor, for træerne foran indgangen til gården er Elme. Den kom i Raaernes eje i slutningen af 1700 tallet, hvor den første Wisti Raae slog sig ned som Købmand og Skipper og drev bl.a. skibsfart til Norge med korn, malt, kartofler og byg, og handel med omegnens bønder. Efter hans død drev sønnen Peter Henrik Raae gård og forretning videre, Desværre døde han ret ung kun 62 år i 1859 og hans enke sad i uskiftet bo til 1870, hvor sønnen Wisti Raae, som 25årig overtog "Lindegaarden" Her voksede så Pouls Far op sammen med sine 2 søstre. Da han døde i 1906 blev fru Wilhelmine boende, men solgte så den gamle Købmandsgård i 1907 og flyttede fra byen. I 1911 overgik "Lindegården" til Staten - Nationalmuseets 2. afd. som synligt minde om tidligere tiders bygningskunst og til bevarelse af omgivelserne omkring den smukke gamle 5-tårnede Kirke.

Vi kommer meget til Kalundborg, da vores yngste søn og svigerdatter bor lidt udenfor byen og begge er lærere i Kalundborg kommune, så Raaerne har igen tilknytning til Kalundborg.

Kilde- en Årbog udgivet i 1941 -42 om "Lindegården" - Vibeke

Hvorfra har kringlen sin form.

Kringlen forestiller korslagte arme over brystet, som var en ofte brugt måde et bede på i middelalderen. Ifølge overleveringen var det en italiensk munk, der i 1600-hundredetallet opfandt det specielle bagværk. Munken ønskede at belønne sine elever med små stykker brød, som var formet efter den måde, børnene foldede deres arme på under bøn. Han navngav bagværket "pretiolas" - "lille belønning". Ideen blev hurtigt kopieret i resten af Europa, hvor kringlen blev set som et symbol på held, et langt liv og fremgang. Tyske børn hængte fx kringler om halsen til nytår.

Kringlen fik ekstra berømmelse i 1510, da tyrkiske tropper forsøgte at grave sig ind under Wiens mure om natten. Byens bagere, der var de eneste på arbejde, hørte støjen, og angrebet blev stoppet. Som belønning fik de deres eget segl, der bl.a. indeholdt kringlen, som herefter blev bagernes symbol.

De engelske kandidaters firekantede hat.

Den firkantede stive dimanthat fra de engelsketalende lande har rødder i middelalderens kirke. Langt de fleste undevisere på universiteterne var gejstlige, og teologi var det altdominerende fag. Kirkens mænd bar en hvælvet hat kaldet "biretta", og i Oxford og Cambridge blev det i 1604 tilladt alle, der havde en universitetsgrad, at bære disse hatte. Herfra spredte de sig til hele England og siden langt de fleste kolonier. For at bibeholde toppens stivhed var den lavet af træ betrukket med stof. Derfor fik de i England øgenavnet trencher, spækbræt, og i USA bliver de kaldt mortarboard, mørtelbræt.

Hvorfor er 1. maj socialisternes internationale kampdag

1.maj 1886 gik USA's arbejdere på gaden i alle store byer med kravet om otte-timers arbejdsdag. Det kom til sammenstød med politiet, og 10 demonstranter blev dræbt. Arbejdernes protester steg derefter i styrke, og tre dage senere blev ni betjente og fire civile dræbt i Chicago. Politiet gennemfører massearrestationer, og efterfølgende blev syv mænd udpeget som anarkister og fjender af staten. De blev dømt til døden ved hængning. Tre år senere, i 1889, besluttede arbejdernes anden internationale kongres, at ofrene skulle mindes i hele verden den 1. maj 1890. Lige siden har dagen været international kampdag.

Som frivillig gennem Dansk Flygtningehjælp gennem 14-15 år har jeg mødt mange mennesker fra forskellige nationer.

Mennesker, som til trods for uhyrlige oplevelser, har bevaret livsmod og styrke til at kæmpe for en fremtid.

Jeg har også mødt mennesker, som var knækket af den tortur, de har været udsat ud, og som derfor har haft problemer med at leve op til danske forventninger om hurtigst muligt at blive en velintegreret, ydende person i det danske samfund.

En af denne kategori er en mand, hvor en del af mishandlingen var at få sat en hjelmlignende genstand på hovedet. Tilsluttet strøm ødelagde den hans hjerneceller. Han fungerer derfor som en dement person, en tilstand, der ikke kan ændres.

Nogle får lov til at blive i Danmark. Nogle har fået tilladelse til at få familie-sammenføring.

Andre får afslag på det sidste og er i flere tilfælde blevet tvangsudsendt til det land, de er flygtet fra.

Det er ikke altid nemt at se, hvad der begrunder den ene eller anden afgørelse.

Fælles for alle, der bliver sendt ud af landet, er utryghed og angst for fremtiden. mange tilfælde også angst for at blive fængslet, eller / og blive dræbt

En,, jeg fulgte tæt, var Pier.

Han havde været her i nogle år. Var vokset op i grænseområdet Pakistan/ Afghanistan.

Havde men af mishandling, og var i behandling i Danmark.

Han fik afslag flere gange på ansøgning om at få kone og børn familie-sammenført.

Følte sig forskelsbehandlet og bitter, når han så andre landsmænd få kone og børn hertil (hans familiemedlemmer sad i flygtningelejr i Pakistan (i et telt under kummerlige forhold. Hele tiden var han stærkt præget af desperat angst for at blive sendt tilbage, samtidig med, at han var bekymret for sin familie, som det var hans pligt at forsørge og beskytte.

En skønne dag skete det. Han fik påbud om at udrejse første dag i førstkommande måned.

Denne dag ophørte han at eksistere. CPR nr., bistandshjælp. sygesikring blev annulleret. Han havde ikke penge til mad eller andet. Afslog mit tilbud om at køre ham til Sandholm, lukkede sig inde i sin bolig og lukkede ikke op for nogen.

Han havde længe talt om selvmord, hvis/når han kom i denne situation.

Da jeg overfor kommunen gav udtryk for min bekymring for ,at han havde gjort alvor af denne trussel, fik jeg at vide, at jeg "bare" kunne rekvirere en låsesmed og se efter!.

Heldigvis afstod han fra det.

En skønne dag blev han hentet af politiet. Som det er sædvane skete det sidst på natten, skulle åbenbart gå stærkt, i hvert fald fik han ikke sine ejendele med, bl.a. et par kufferter. Sirligt pakket med rent og nystrøget tøj.

Han sad i Sandholm et års tid. Først i den åbne afdeling hvor han delte et meget lille værelse med 3 unge mænd, som havde fjernsynet kørende hele dagen og larmede uudholdeligt .

For at forhindre ham i at stikke af ,blev han ind indsat i fængselsafdelingen, hvor jeg besøgte ham et par gange.

Her gik han helt i stå, forstod ikke hvorfor han var i fængsel uden at have begået noget kriminelt. Han var apatisk, rystende angst, kørte gentagne gange hånden henover halsen og sagde "de slår mig ihjel"

Han blev afleveret i Afghanistan. Hvordan det er gået ved jeg ikke. Han ringede en enkelt gang, men nu er der gået flere år uden livstegn. Jeg tror ikke, han lever mere.

Ved omgang med flygtninge er oplevelsen af, at de bag de kulturelle forskelligheder, der er, ligner os. Har de samme følelser for familien, samme ønsker om en god tilværelse og fremtid, samme frygt for uheld og katastrofer , fordomme om andre nationaliteter, etc.

Ved at have kontakt og yde en hjælpende hånd giver man noget. Men får mindst lige så meget igen.

Arny

Mogens Nielsen skriver stafetten december 2014